

Politechnika Poznańska
Wydział Informatyki i Telekomunikacji

Algorytmy i Struktury Danych, Informatyka (semestr 2)
Sprawozdanie #5 — Programowanie dynamiczne

wykonał
Konrad Ceglarski
[156912]

1. Wprowadzenie

Programowanie dynamiczne to jedna z najważniejszych technik algorytmicznych, stosowana do rozwiązywania problemów optymalizacyjnych. Metoda ta polega na rozkładaniu problemu na mniejsze, łatwiejsze do rozwiązania podproblemy, a następnie na wykorzystaniu ich rozwiązań do konstrukcji rozwiązania problemu pierwotnego. W programowaniu dynamicznym kluczowe jest przechowywanie wyników podproblemów, aby uniknąć ich wielokrotnego przeliczania, co znacząco zwiększa efektywność algorytmu.

Jednym z klasycznych przykładów zastosowania programowania dynamicznego jest **0-1 problem plecakowy** (*ang. 0-1 Knapsack Problem*). Problem ten polega na tym, że mając dany zbiór przedmiotów, z których każdy ma określoną wagę i wartość, oraz plecak o ograniczonej pojemności, należy wybrać taki podzbiór przedmiotów, aby ich łączna wartość była maksymalna, a łączna waga nie przekraczała pojemności plecaka. Nazwa "0-1" wskazuje, że każdy przedmiot może być albo w całości włożony do plecaka (1), albo wcale (0).

Do problemu plecakowego możemy podejść na dwa sposoby:

- **optymalizacyjnie**

czyli znaleźć taki podzbiór elementów, że mieszczą się one do plecaka o podanej pojemności, a ich suma wartości jest maksymalna.

$$\sum_i^n w_i \leq c \quad \text{oraz} \quad \max \sum_i^n p_i$$

- **decyzyjnie**

czyli sprawdzić, czy istnieje taki podzbiór elementów, że mieszczą się one do plecaka o podanej pojemności, a ich suma wartości jest równa co najmniej określonej wartości b .

$$\sum_i^n w_i \leq c \quad \text{oraz} \quad \sum_i^n p_i \geq b$$

Moim zadaniem w ramach zajęć laboratoryjnych było zaimplementowanie rozwiązań tego właśnie problemu w postaci algorytmów:

- **dynamicznego**
- **siłowego** (*ang. Brute Force*)

2. Klasy złożoności problemu plecakowego oraz złożoność obliczeniowa wybranych algorytmów rozwiązywania

Klasy złożoności problemu plecakowego

Problem optymalizacyjny	Problem decyzyjny
Klasa złożoności problemu: NP-trudny	Klasa złożoności problemu: NP-zupełny

Złożoność obliczeniowa zastosowanych algorytmów

Algorytm dynamiczny	
Złożoność czasowa: $O(n \cdot c)$	Złożoność pamięciowa: $O(n \cdot c)$

* gdzie **n** to ilość przedmiotów, a **c** to pojemność plecaka

podane złożoności wynikają z:
konieczności wypełnienia oraz przechowywania macierzy $n \cdot c$

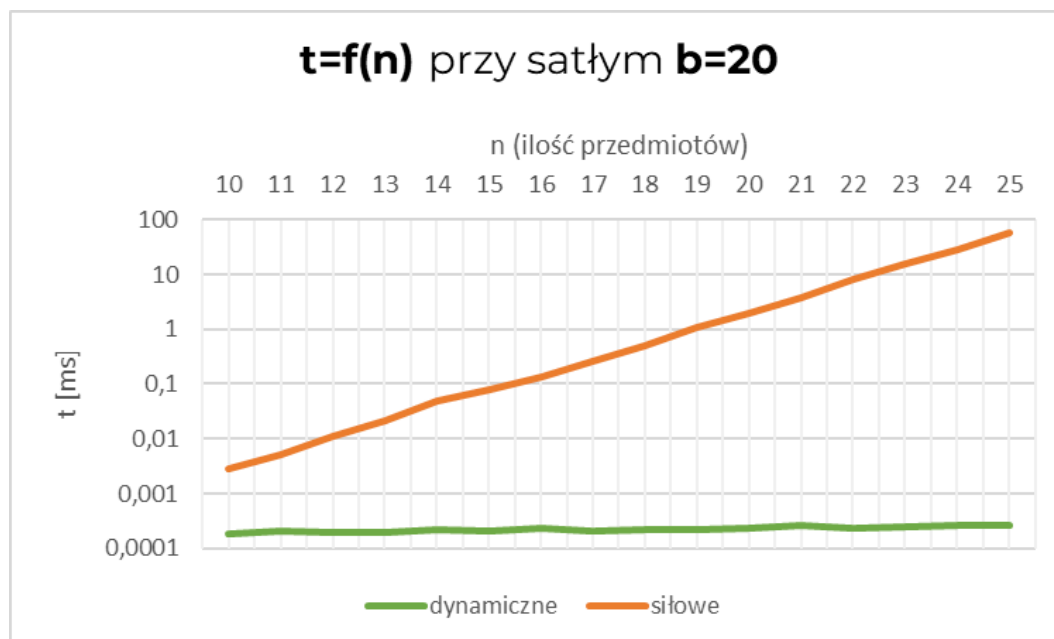
Algorytm siłowy (ang. Brute Force)	
Złożoność czasowa: $O(2^n)$	Złożoność pamięciowa: $O(n)$

* gdzie **n** to ilość przedmiotów

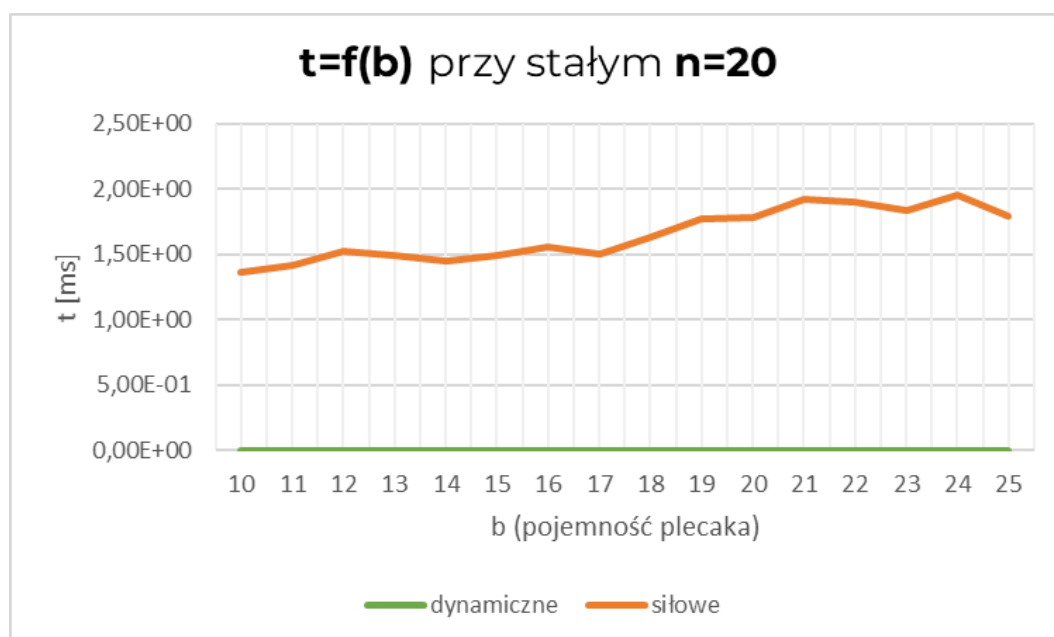
podana złożoność czasowa wynika z:
sprawdzenia wszystkich (2) możliwości dla każdego przedmiotu

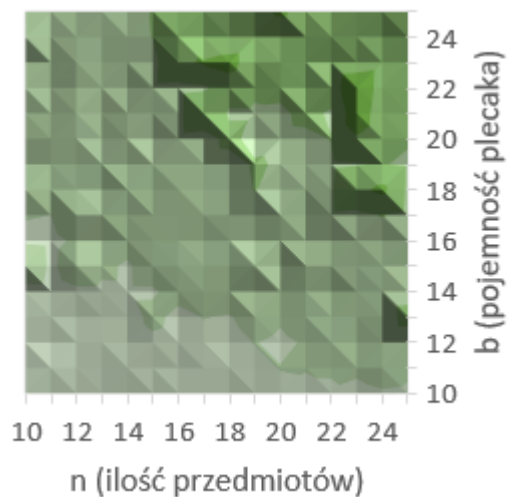
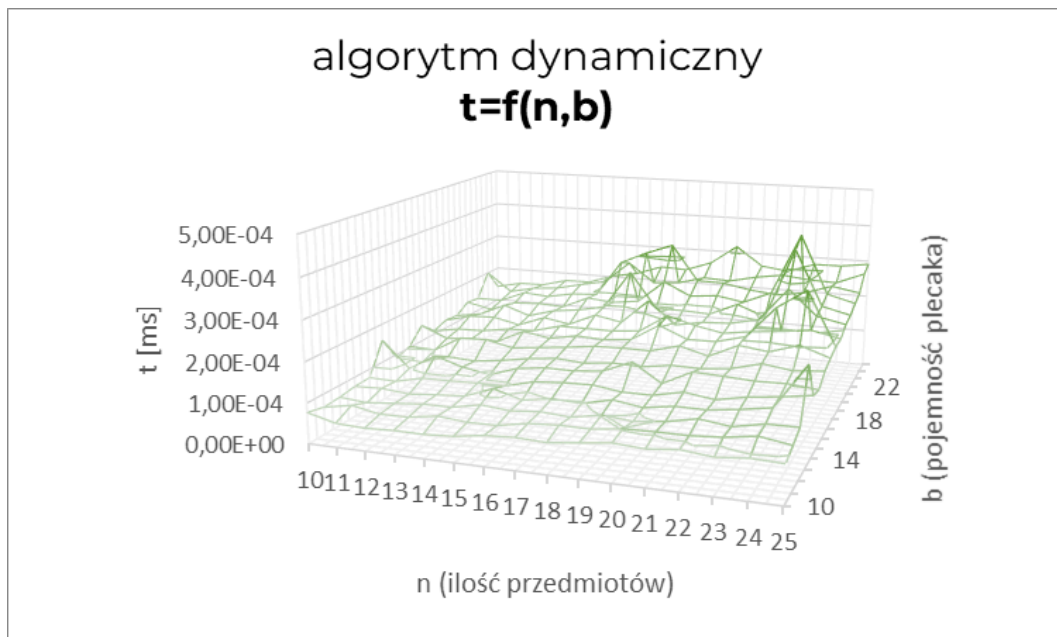
podana złożoność pamięciowa wynika z:
przechowywania bieżącej kombinacji przedmiotów

3. Wykresy obrazujące efektywność wybranych algorytmów

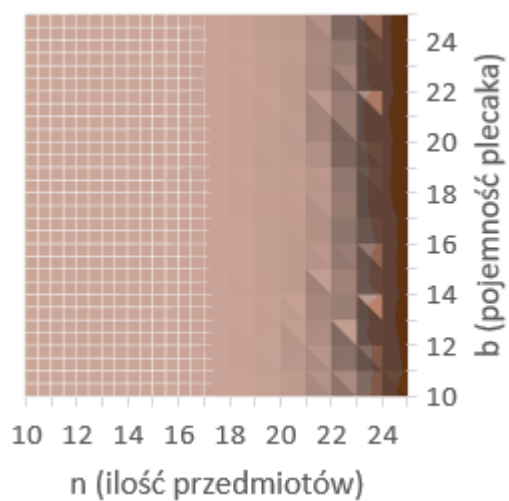
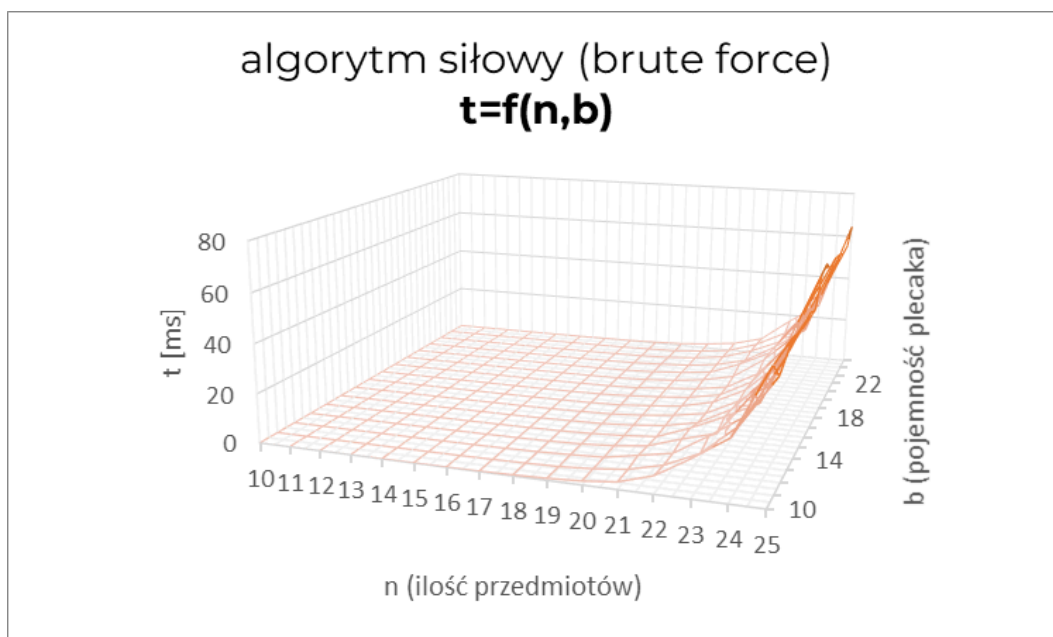

* zastosowano skalę logarytmiczną

- * im bardziej nasycony i ciemniejszy kolor
tym dłużej algorytm szuka rozwiązania
- * przedstawiona losowość na wykresie jest wyolbrzymiona
przez małą skalę i niską amplitudę zmian wartości czasu

* im bardziej nasycony i ciemniejszy kolor
tym dłużej algorytm szuka rozwiązania

4. Obserwacje związane z działaniem zaimplementowanych algorytmów:

Wykresy powierzchniowe $t=f(n,b)$ dobrze odzwierciedlają złożoność czasową obu algorytmów:

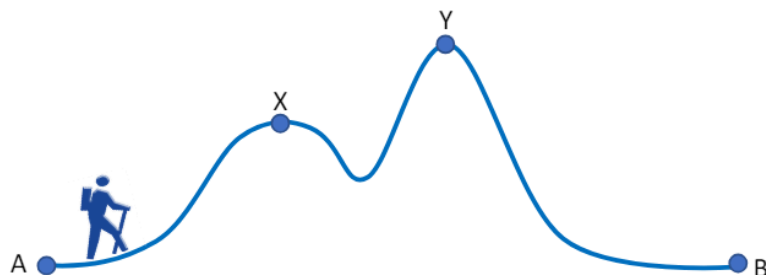
- Dla algorytmu **dynamicznego** wartości czasu rosną w stronę prawego-górnego rogu, czyli tam gdzie n (ilość przedmiotów) oraz b (pojemność plecaka) są największe, co pokrywa się z złożonością czasową $O(n*b)$.
- Dla algorytmu **siłowego** natomiast wartości niezależnie od pojemności plecaka rosną wykładniczo wraz ze wzrostem n , czyli ilości przedmiotów, które trzeba przetestować, co pokrywa się z złożonością $O(2^n)$.

5. Czy można ustalić w jakich przypadkach algorytm zachłanny nie daje rozwiązania optymalnego?

Mimo, że do mojego zadania nie należała implementacja algorytmu zachłannego to z prezentacji wysuwam wnioski, że algorytm ten skupiając się na przedmiotach o wysokim stosunku wartości do wagi (lub wagi do wartości) pominie nieoczywiste kombinacje, które mogą okazać się bardziej optymalne.

Przykład

Cel: wejść na najwyższy punkt masywu.

Rozwiązanie:

- Zachłanny turysta, który startuje z pkt. A dotrze to pkt. X (rozwiązanie suboptymalne).
- Zachłanny turysta, który startuje z pkt. B dotrze do pkt. Y (rozwiązanie optymalne).

Język implementacji:

Python 🐍 (Python 3.10.10)

Platforma realizacji testów:

Windows 10 x64 (Microsoft Windows [Version 10.0.19045.4170])

CPU: AMD Ryzen 7 3750H (4 cores/8 threads) 2.30 GHz

RAM: 16 GB

Repozytorium:

https://github.com/xKond3i/put_aisd

Źródła:

[1]: cs.put.poznan.pl/mszachniuk

[2]: www.ekursy.put.poznan.pl

[3]: www.eduinf.waw.pl/inf/alg